

ГЕОРГИ П. СТАМАТОВ

ШУРОЧКА

— Не иде ми се у школу! Глава ме боли. Ништа не знам. А дићи ће ме. И опет стара песма... Додијало ми је већ! Не могу више.

— Реци ми, Шуро, шта ти мислиш?

— Ништа. А ви мислите... да ме нисте ни родили!

— Безобразнице једна! Одмах да си ишла!

— А после ћеш рећи — скитам се...

И, задовољна, ишчезну.

Око подне се врати, и, угледавши у предсобљу очев шешир, бојажљиво уђе у трпезарију.

Гробна тишина.

Шура седе и погледа мајку значајним, лукаво-нежним погледом. Није било нужно. И онако није